

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/36331 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 12 maart 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 29 juni 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In het hoger beroepschrift klaagt de staatssecretaris onder andere dat de rechtbank er aan voorbij is gegaan dat een beroep op de hardheidsclausule niet kan slagen omdat bij het uitblijven van een behandeling er geen medische noodsituatie ontstaat.

2.2. Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), indien het een vreemdeling betreft, voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

2.3. Volgens paragraaf B1/1.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), ten tijde van en voor zover thans van belang, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd

ingevolge artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft, voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Om voor deze situatie vrijstelling van het vereiste dat over een geldige mvv wordt beschikt te verlenen wordt volgens die passage onderzocht of de desbetreffende vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf te reizen en daar de behandeling van een door hem in te dienen mvv-aanvraag af te wachten.

Volgens paragraaf B1/2.2.1 van de Vc 2000, ten tijde van en voor zover thans van belang, wordt in ieder geval geen zeer bijzonder geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft aangenomen, indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer naar het land van herkomst teneinde een mvv te verkrijgen in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie.

2.4. In de nota van 19 april 2005 van het Bureau Medische Advisering, die deel uitmaakt van het besluit van 29 juni 2006, wordt geconcludeerd dat de kans aanwezig is dat bij uitblijven van behandeling op termijn de depressiviteit en de angst zullen toenemen, maar dat er bij uitblijven van behandeling geen sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn. Daargelaten het antwoord op de vraag of behandelmogelijkheden in het land van herkomst aanwezig zijn, heeft de minister, nu de vreemdeling niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie, gehandeld overeenkomstig zijn beleid en derhalve in redelijkheid van het toepassen van de hardheidsclausule kunnen afzien.

De grief treft doel.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen voor het overige in het hoger beroepschrift is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 29 juni 2006 alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 12 maart 2007 in zaak no. AWB 06/36331;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. Troostwijk, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

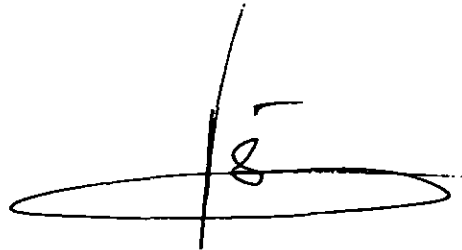
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

307

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 06/36331

Inzake : , eiseres,
gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van
~~de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als~~
~~de onderhavige.~~

Bij fax van 26 juli 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van
verweerder van 29 juni 2006. Bij dit besluit heeft verweerder het bezwaar van eiseres
van 7 mei 2003, gericht tegen het besluit van 24 april 2003, ongegrond verklaard. Bij
laatstgenoemd besluit heeft verweerder geweigerd eiseres een verblijfsvergunning
regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000
(hierna: Vw 2000), onder de beperking verband houdende met het ondergaan van
medische behandeling, te verlenen. Voorafgaand aan dit besluit, te weten bij
uitspraak van 16 november 2004, heeft de voorzieningenrechter te Maastricht het
aan het bezwaar van eiseres connexe verzoek tot het treffen van een voorlopige
voorziening toegewezen. Bij schrijven van 28 augustus 2006 heeft eiseres de
gronden van het beroep ingediend.

Voorts heeft eiseres bij verzoekschrift van 26 juli 2006 de voorzieningenrechter van
deze rechtbank verzocht bij wege van voorlopige voorziening uitzetting te verbieden
tot op het beroep is beslist. Dit verzoek is geregistreerd onder procedurenummer
AWB 06/36333.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift
ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan
eiseres gezonden.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 7 november 2006, alwaar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. L. Verheijen.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres, geboren op _____ en burger van de Federale Republiek Joegoslavië, thans genaamd Servië en Montenegro, heeft op 10 januari 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van de in rubriek I bedoelde verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'het ondergaan van medische behandeling'.

Verweerder heeft die aanvraag van eiseres afgewezen omdat eiseres niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Volgens verweerder is voorts niet gebleken dat eiseres kan worden vrijgesteld van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, onder c, van de Vw 2000, dan wel op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).

Naar aanleiding van het bezwaar van eiseres heeft verweerder advies ingewonnen over de gezondheidssituatie van eiseres bij het Bureau Medisch Advisering (BMA). Het BMA-advies is uitgebracht op 19 april 2005. De BMA-arts heeft daarbij gebruik gemaakt van informatie verkregen van de behandelaars van eiseres. Ter beoordeling van de verkrijgbaarheid van relevante medische behandeling in het land van herkomst is blijkens het advies gebruik gemaakt van alle aan het BMA ter beschikking staande informatie betreffende behandelmogelijkheden. Met name worden genoemd de informatie van SOS International uit brondocument 3418 van 28 februari 2005 en brondocument 3307 van 5 november 2004.

In de BMA-nota is onder meer vermeld dat eiseres klaagt over angst, depressiviteit en rouw. Deze klachten kunnen worden toegeschreven aan PTSS (posttraumatische stress stoornis) en depressiviteit. Verder lijdt eiseres volgens het advies aan fybromyalgie (chronisch pijnsyndroom), gewrichtspijnen, anosmie (ontbreken reukvermogen), zuurbranden en chronische obstipatie. Voor de psychische klachten voert eiseres gesprekken met de psychiatrisch maatschappelijk werker van GGNet en krijgt zij Exeфор en Dipiperon voorgeschreven. Voor de overige klachten is de behandeling volgens de BMA-nota inmiddels beëindigd, dan wel is niet gebleken dat er nog behandeling plaatsvindt. Op basis van voornoemde brondocumenten heeft de BMA-arts geconcludeerd dat voldoende adequate behandelmogelijkheden in voormalig Joegoslavië aanwezig zijn. Aangegeven wordt dat uit brondocument 3307 blijkt dat individuele cognitieve gedragstherapie mogelijk is. Genoemd worden: twee instituten in Servië (Belgrado en Nis) en 'The Kosovo Rehabilitation Centre for Torture Victims' in Pristina (Kosovo). Verder is de BMA-arts uit genoemde brondocumenten gebleken dat alternatieven voor Exeфор en Dipiperon verkrijgbaar zijn.

Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard. Verweerder heeft dit besluit (mede) doen steunen op voornoemd BMA-advies van 19 april 2005. Blijkens dit advies wordt eiseres is staat geacht te reizen, zij het dat daarbij is aangegeven dat eiseres gedurende die reis dient te beschikken

over haar medicatie. Voorts heeft verweerder uit het betreffende BMA-advies geconcludeerd dat behandeling van de klachten van eiseres in het land van herkomst beschikbaar is. Volgens verweerder kan uit de berichten van SOS International van 1 november 2004 en 11 februari 2005 worden afgeleid dat er voldoende adequate behandelmogelijkheden in voormalig Joegoslavië aanwezig zijn, terwijl uit genoemde brondocumenten tevens blijkt dat alternatieven voor de door eiseres gebruikte medicijnen voorhanden zijn. Hoewel de medisch adviseur de kans aanwezig acht dat de depressiviteit en de angst waarmee eiseres te kampen heeft, bij het uitblijven van behandeling zullen toenemen, is er in zijn visie geen sprake van een medische noodsituatie op korte termijn. Hetgeen eiseres heeft aangevoerd heeft verweerder voorts geen reden gegeven voor het oordeel dat het BMA-advies niet de juiste informatie zou geven. De door eiseres aangevoerde omstandigheden hebben verweerder evenmin tot de conclusie geleid dat niet van eiseres kan worden verlangd dat zij in het land van herkomst een mvv aanvraagt.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Blijkens het gestelde in onderdeel B1/2.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) dient voor de vrijstelling, zoals bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 te worden beoordeeld of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijven in staat wordt geacht daar de behandeling af te wachten van de door hem in te dienen mvv-aanvraag.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid van het Vb 2000, zijnde een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 16, tweede lid, van de Vw 2000, wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het vierde lid van dit artikel is neergelegd dat verweerder het eerste lid buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel kan leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, de zogenaamde hardheidsclausule. Deze wordt blijkens het bepaalde in onderdeel B8/3.3 van de Vc 2000 onder meer van toepassing geacht indien, bij het uitblijven van medische behandeling in het land van herkomst, een medische noodsituatie zou ontstaan.

Vast staat dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Kern van het geschil vormt de vraag of verweerder ten onrechte geen toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 dan wel ten onrechte de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 niet van toepassing heeft geacht op eiseres.

Ten aanzien van de vraag of eiseres in staat is om te reizen heeft de BMA-adviseur eiseres, blijkens het BMA-advies van 19 april 2005, in staat geacht te reizen met gangbare vervoermiddelen. Volgens de BMA-adviseur zijn er geen aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of na de reis noodzakelijk is, zij het dat eiseres gedurende de reis de beschikking moet hebben over de haar voorgeschreven medicatie. Ten aanzien van de vraag of eiseres in staat geacht kan worden om de behandeling van haar mvv-aanvraag in het land van herkomst af te wachten, heeft verweerder onder verwijzing naar het BMA-advies geconcludeerd dat voldoende adequate behandelmogelijkheden in voormalig Joegoslavië aanwezig zijn en dat alternatieven voor de door eiseres gebruikte medicijnen Exeflor en Dipiperon verkrijgbaar zijn. Voorts heeft verweerder erop gewezen dat de BMA-adviseur in zijn advies weliswaar vermeldt dat er een kans aanwezig is dat de depressiviteit en de angst van eiseres bij uitblijven van behandeling op termijn zullen toenemen. Er is echter volgens deze adviseur bij het uitblijven van behandeling geen sprake van een medische noodsituatie op korte termijn.

Een advies van het BMA is een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de besluitvorming op aanvragen in beginsel van zulk advies uitgaan. Het is aan de betrokken vreemdeling om desgewenst (in beroep) aan te tonen dat het advies in dit geval niet onpartijdig of objectief, dan wel onvoldoende inzichtelijk tot stand gekomen is. De rechtbank verwijst hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 2 november 2005 (JV 2005/473).

~~Bij schrijven van 12 mei 2005 en tijdens de hoorzitting van 13 juli 2005 heeft eiseres op het BMA-advies gereageerd. Eiseres heeft bij die gelegenheid onder meer weersproken dat zij naar Kosovo kan reizen en dat behandeling van PTSS in Kosovo mogelijk is. In dit verband heeft zij gewezen op het standpunt van UNMIK, zoals dat is vervat in het door eiseres overgelegde bericht uit het tijdschrift Compact van Vluchtelingenwerk en het eveneens overgelegde niet gedateerde stuk van UNMIK. Voorts heeft eiseres opgemerkt dat het onwaarschijnlijk lijkt dat in het door het BMA genoemde Centrum voor slachtoffers van martelingen in Kosovo PTSS behandeld wordt en heeft zij de onderliggende stukken van het BMA-advies opgevraagd.~~

Na ontvangst van die onderliggende informatie van SOS International heeft eiseres verweerder er bij schrijven van 31 augustus 2005 op gewezen dat de informatie van UNMIK, die afkomstig is van het Kosovaarse Ministerie van Gezondheidszaken, dateert van januari 2005. Daarbij heeft zij aangegeven dat die UNMIK-informatie haaks staat op de informatie van SOS International. Volgens eiseres zegt SOS International ook niet of de opgesomde zorg daadwerkelijk (feitelijk) beschikbaar is door overbezetting of andere oorzaken.

Verweerder heeft het BMA daarop verzocht op de geconstateerde tegenstrijdigheden te reageren, hetgeen de BMA-adviseur heeft gedaan bij schrijven van 23 februari 2006. Volgens de BMA-adviseur zijn er uiteraard nog vele andere bronnen waaruit men conclusies kan trekken. Van de informatie van SOS International kan echter worden aangenomen dat hij objectief is en adequaat onderbouwd. Bij zijn reactie heeft de BMA-adviseur meer recente informatie van SOS International gevoegd over

de verkrijgbaarheid van medicatie en behandelmogelijkheden in Servië en Montenegro en Kosovo.

In haar reactie van 29 mei 2006 heeft eiseres onder meer opgemerkt dat de overgelegde informatie tegenstrijdig is. Verder heeft zij gesteld dat de aanwezigheid van medicatie hoogst onzeker is, aangezien uit niets blijkt dat de in die informatie genoemde vervangers voldoen, terwijl het bij medicatie nu juist zo moet zijn dat die aanslaat.

De rechtbank overweegt vervolgens dat, zoals verweerder ter zitting ook heeft aangegeven, het BMA de taak heeft om na te gaan of behandeling in het land van herkomst aanwezig is en of de medicatie aldaar aanwezig is.

Blijkens het schrijven van 31 januari 2006, waarmee verweerder het BMA heeft verzocht op de door eiseres in het geding gebrachte UNMIK-informatie betreffende de (ontbrekende) behandelmogelijkheden van PTSS in Kosovo te reageren, heeft verweerder gememoreerd aan de door de gemachtigde van eiseres geconstateerde tegenstrijdigheden tussen die UNMIK-informatie en de aan het eerste BMA-advies ten grondslag liggende informatie van SOS International. Verweerder daarin grond gevonden om een aanvullend advies van het BMA te vragen. Het bevreemdt de rechtbank dan ook dat verweerder vervolgens zonder meer voorbij is gegaan aan het feit dat de BMA-adviseur in zijn reactie niet op de betreffende UNMIK-informatie is ingegaan, maar wederom eenzijdig heeft verwezen naar de informatie van SOS International. Zulks in weerwil van het feit dat verweerder de BMA-adviseur juist om een inhoudelijke reactie op de geconstateerde tegenstrijdigheden had verzocht.

Ook de door de BMA-arts overgelegde nadere informatie van SOS International roept bij de rechtbank de nodige vragen op. Zo blijkt uit de betreffende stukken van SOS Informatie niet dat de door eiseres gebruikte medicatie, dan wel alternatieven daarvoor - zoals verweerder heeft gesteld - in Kosovo aanwezig zijn. Bovendien komt de bij die stukken overgelegde brief van de 'University Clinical Center of Kosova-Prishtina' van 10 oktober 2005 de eenduidigheid van de door het BMA gepresenteerde informatie evenmin ten goede, nu in die brief ten aanzien van de beschikbaarheid van medicatie het volgende wordt vermeld.

"As far as above-mentioned psycho pharmaceuticals are concerned such Remeron, Dipiperon and others SSRI there is no such medicines in our pharmacies."

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanknopingspunten zijn om te twifelen aan de juistheid en de volledigheid van de aan de besluitvorming ten grondslag gelegde BMA-advisering. Aldus wordt het bestreden besluit naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering.

De rechtbank ziet in het voorgaande voldoende reden om over te gaan tot vernietiging van het bestreden besluit wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12 van de Awb dat een beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering.

Het beroep van eiseres zal dan ook gegrond worden verklaard.

De rechtbank acht verder termen aanwezig om verweerder op grond van het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de proceskosten die eiseres redelijkerwijs heeft moeten maken in verband met deze procedure, een en ander overeenkomstig de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Voor de in aanmerking te nemen proceshandelingen worden twee punten toegekend (één punt voor het indienen van het beroepschrift en één punt voor het verschijnen ter zitting) met een waarde van € 322,- per punt. Het gewicht van de zaak wordt bepaald op gemiddeld, hetgeen correspondeert met de wegingsfactor één.

Met inachtneming van het aan de gemachtigde van eiseres gericht schrijven van de griffier van 31 juli 2006, verzonden op 1 augustus 2006, en gelet op de omstandigheid dat tot op heden toezending van een toevoeging is uitgebleven, gaat de rechtbank ervan uit dat aan gemachtigde van eiseres geen toevoeging is verstrekt. Derhalve dient het bedrag van de proceskosten aan eiseres te worden vergoed.

Tevens zal de rechtbank bepalen dat aan eiseres het betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,00 dient te worden vergoed.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit van verweerder van 29 juni 2006;

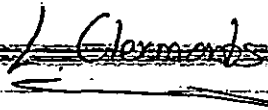
bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt op het bezwaar van eiseres van 7 mei 2003;

veroordeelt verweerder in de kosten van deze procedure, aan de zijde van eiseres begroot op € 644,00 (zijnde de kosten van de rechtsbijstand), te vergoeden door de Staat der Nederlanden aan eiseres;

bepaalt dat de Staat der Nederlanden aan eiseres het gestorte griffierecht ten bedrage van € 141,00 volledig vergoedt.

Aldus gedaan door mr. drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van mr. E.M.J. Clermonts als griffier en in het openbaar uitgesproken op 12 maart 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier,

verzonden op:

14 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073 - 888 3545

Fax 073 - 888 3088

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Onderdeel
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 Datum
 Ons kenmerk
 Uw kenmerk
 Bijlage(n)
 Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
 Vestiging 's-Hertogenbosch
 Y. Kalden
 073 - 888 3031
 11 april 2007
 9810.12.8121

RAAD VAN STATE	
INGSKOMEN	
C 2200	
11 APR 2007	
ZAAKNR. 200702578/11V2	
AAN: V2	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond van 12 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, met kenmerk Awb 06/36331.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

11 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DO:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. Y. Kalden
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond
van 12 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007
met kenmerk 06/36331

Inzake:

met IND-kenmerk 9810.12.8121
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. A.J.P. Lemmen
advocaat te Heerlen

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. Y. Kalden
073-888 3031

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond van 12 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, met kenmerk Awb 06/36331 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 29 juni 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 10 januari 2003 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, met als doel "het ondergaan van medische behandeling".
- 2.2 Bij besluit van 24 april 2003, bekend gemaakt op 25 april 2003, heeft de toenmalige Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 7 mei 2003 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 29 juni 2006 heeft de toenmalige Minister het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Blijkens het schrijven van 31 januari 2006, waarmee verweerder het BMA heeft verzocht op de door eiseres in het geding gebrachte UNMIK-informatie betreffende de (ontbrekende) behandelmogelijkheden van PTSS in Kosovo te reageren, heeft verweerder gememoreerd aan de door de gemachtigde van eiseres geconstateerde tegenstrijdigheden tussen die UNMIK-informatie en de aan het eerste BMA-advies ten grondslag liggende informatie van SOS International. Verweerder [heeft] daarin grond gevonden om een aanvullend advies van het BMA te vragen. Het bevreemdt de rechtbank dan ook dat verweerder vervolgens zonder meer voorbij is gegaan aan het feit dat de BMA-adviseur in zijn reactie niet op de betreffende UNMIK-informatie is ingegaan, maar wederom eenzijdig heeft verwezen naar de informatie van SOS International. Zulks in weerwil van het feit dat verweerder de BMA-adviseur juist om een inhoudelijke reactie op de geconstateerde tegenstrijdigheden had verzocht."

En, eveneens op pagina 5 van de uitspraak:

"Ook de door de BMA-arts overlegde nadere informatie van SOS International roept bij de rechtbank de nodige vragen op. Zo blijkt uit de betreffende stukken van SOS Informatie niet dat de door eiseres gebruikte medicatie, danwel alternatieven daarvoor – zoals verweerder heeft gesteld – in Kosovo aanwezig zijn. Bovendien komt de bij die stukken overgelegde

brief van de 'University Clinical Center Kosova-Prishtina' van 10 oktober 2005 de eenduidigheid van de door het BMA gepresenteerde informatie evenmin ten goede, nu in die brief ten aanzien van de beschikbaarheid van medicatie het volgende wordt vermeld. *"As far as above-mentioned psycho pharmaceuticals are concerned such Remeron, Dipiperon and others SSRI there is no such medicines in our pharmacies."*

En eveneens op pagina 5 van de uitspraak:

"Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanknopingspunten zijn aan de juistheid en volledigheid van de aan de besluitvorming ten grondslag gelegde BMA-advisering. Aldus wordt het bestreden besluit naar het oordeel van de rechtbank dan ook niet gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen neergelegd in de laatste twee alinea's op pagina 5 en de rechtsoverwegingen op pagina 6 van de uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, worden afgewezen indien een vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
- 4.2 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c Vw wordt een aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv, indien het een vreemdeling betreft, voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is te reizen.
- 4.3 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt. Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).
- 4.4 Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hardheidsclausule (TK 1999-2000, 26 732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de daarin neergelegde bevoegdheid is bedoeld als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen, waartoe is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid Vw van dat vereiste uitgesloten, zodar toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijk gevallen die door de wet – en regelgever niet zijn voorzien. Voorts wordt volgens die passage een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen gehonoreerd.
- 4.5 Volgens paragraaf B1/4.1.1 Vc is in ieder geval geen sprake van een zeer uitzonderlijk geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft, indien de vreemdeling stelt dat noodzakelijke medische behandeling aan terugkeer naar het land van herkomst – teneinde een mvv te verkrijgen – in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie.

Volgens paragraaf B8/3.2 Vc wordt de hardheidsclausule toegepast indien wordt voldaan aan de vereisten voor het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vanwege medische noodsituatie". Bij de beoordeling van zodanige vergunningaanvraag worden volgens paragraaf B8/4 Vc de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland niet betrokken.

- 4.6 In het BMA-advies van 19 april 2005, dat ten grondslag ligt aan het bij de rechtbank bestreden besluit van 29 juni 2006, is neergelegd dat de medisch adviseur bij het uitblijven van de behandeling de kans aanwezig acht dat de depressiviteit en de angst zullen toenemen. Er is echter bij het uitblijven van behandeling geen sprake van een medische noodsituatie op korte termijn, aldus de medisch adviseur. In het licht van het onder 4.5 weergegeven beleid, kon reeds hierom een beroep op de hardheidsclausule niet slagen. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.7 Voorts is in het besluit van 29 juni 2006, evenzeer onder verwijzing naar voormeld BMA-advies van 19 april 2005 alsmede de aanvulling daarop van 23 februari 2006, gemotiveerd overwogen dat medische behandeling voor verweerster in het land van herkomst beschikbaar is. Uit de BMA-adviezen blijkt dat individuele cognitieve gedragstherapie mogelijk is in de Stress Clinic Institute for Mental Health te Belgrado, de Serbian Association for Behavioural and Cognitive Therapies te Nis en The Kosovo Rehabilitation Centre for Torture Victims te Pristina. Daarnaast is gebleken dat alternatieven voor de door verweerster gebruikte medicatie, Efexor en Dipiperon, verkrijgbaar zijn. Het BMA heeft zich daarbij gebaseerd op diverse berichten van SOS International.
- 4.8 De aan genoemd besluit ten grondslag gelegde adviezen van het BMA zijn deskundigenadviezen aan de minister (thans Staatssecretaris) ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de minister bij de besluitvorming op aanvragen om toelating in beginsel van zulk advies uitgaan. Het was aan verweerster om concrete aanknopingspunten aan te dragen voor twijfel aan de inhoud van voormelde BMA-adviezen.
- 4.9 De Staatssecretaris meent dat de rechtbank in de door verweerder overgelegde informatie van UNMIK ten onrechte dergelijke concrete aanknopingspunten heeft gevonden.
- 4.10 Naar aanleiding van de informatie van UNMIK is aan BMA een aanvullend advies gevraagd, welk advies op 23 februari 2006 is uitgebracht. Onder verwijzing naar dit aanvullend advies, is in het bestreden besluit het standpunt gehandhaafd dat behandeling in Servië en Montenegro alsmede in Kosovo mogelijk is.
- 4.11 In dit verband is voorts van belang dat de UNMIK-informatie de adviezen van BMA niet weerspreekt en derhalve geen concreet aanknopingspunt biedt voor het oordeel dat in Kosovo behandeling van een posttraumatische stressstoornis niet beschikbaar zou zijn. Uit het UNMIK-document van januari 2005 blijkt dat er behandelmogelijkheden zijn, zij het op beperkte schaal. In het document van UNMIK is de volgende categorie vermeld bij de opsomming van categorieën van personen van wie UNMIK de terugkeer niet accepteert:
- "Persons with severe and chronic mental illness – including Post Traumatic Stress Disorder (PTSD) – whose condition requires specialized medical intervention of a type not currently available or rarely available in Kosovo."*
- 4.12 Voor zover uit voormelde notitie van UNMIK valt af te leiden dat in Kosovo onvoldoende capaciteit bestaat om aan de hulpvraag te voldoen, heeft dat betrekking op de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg en die

wordt, gelet op het terzake gevoerde beleid, niet bij de beoordeling van aanvragen betrokken.

Vergelijk:

AbRS 14 februari 2007, 200607683/1 (productie 2)

- 4.13 De rechtbank heeft eveneens in de nadere informatie van SOS International, welke ten grondslag is gelegd aan het aanvullende BMA-advies van 23 februari 2006, ten onrechte concrete aanknopingspunten gevonden voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de BMA-adviezen. Uit de nadere informatie van SOS International, als ook uit de eerdere informatie van SOS International waarop het BMA-advies van 19 april 2005 is gebaseerd, blijkt dat voor de door verweerder gebruikte medicatie alternatieven beschikbaar zijn. Voorts kan de door de rechtbank aangehaalde brief van University Clinical Center of Kosovo-Prishtina van 10 oktober 2005 niet afdoen aan de juistheid en volledigheid van de BMA-adviezen. Immers, naar aanleiding van deze brief heeft het BMA bij SOS International om verduidelijking van de informatie over de beschikbaarheid van behandeling van PTSS en medicatie gevraagd. In reactie daarop d.d. 1 december 2005 heeft SOS International onder meer aangegeven dat medicatie beschikbaar is.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 juni 2006 ingestelde beroep.

Den Bosch, 11 april 2007

Gemachtigde

mr. Y. Kalden, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3031
telefax 073 - 888 30 86*